31 d'agost: Sant Ramon Nonat, religiós

Text de l'Evangeli (*Mt* 25,31-40): «'Senyor, ¿quan et vam veure afamat, i et donàrem menjar; o que tenies set, i et donàrem beure? ¿Quan et vam veure foraster, i et vam acollir; o que anaves despullat, i et vam vestir? ¿Quan et vam veure malalt o a la presó, i vinguérem a veure't?'. El rei els respondrà: 'Us ho asseguro: tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, a mi m'ho fèieu'».

Sant Ramon Nonat, religiós

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui la memòria de sant Ramon Nonat (1204-1240) ens posa a la nostra consideració dos aspectes teològics. El primer, la circumstància del "nonat" (és a dir, que no va néixer sinó va ser extret practicant una cesària al ventre de la mare ja morta) ens convida a pensar en la gràcia del Baptisme. Estrictament parlant, en el pla sobrenatural —amb només l'excepció de Jesús i la Verge Maria— tots som en realitat uns "nonats". El sagrament de la regeneració ens fa néixer a la veritable vida, la de fills de Déu.

En segon lloc, sant Ramon Nonat ens va deixar un testimoni preciós de la pràctica de les obres de misericòrdia. Ell va ingressar a l'Ordre dels Mercedaris i, efectivament, es va lliurar de ple a les tasques d'aquells missioners herois, a saber, l'atenció dels captius (aleshores captius en terra de moreria). Les obres de misericòrdia no han passat de moda simplement perquè els malalts, els empresonats, els marginats, els captius de les drogodependències... tampoc han passat de moda!

—Senyor, doneu-nos llum per tal de descobrir-vos en la persona dels nostres germans necessitats.